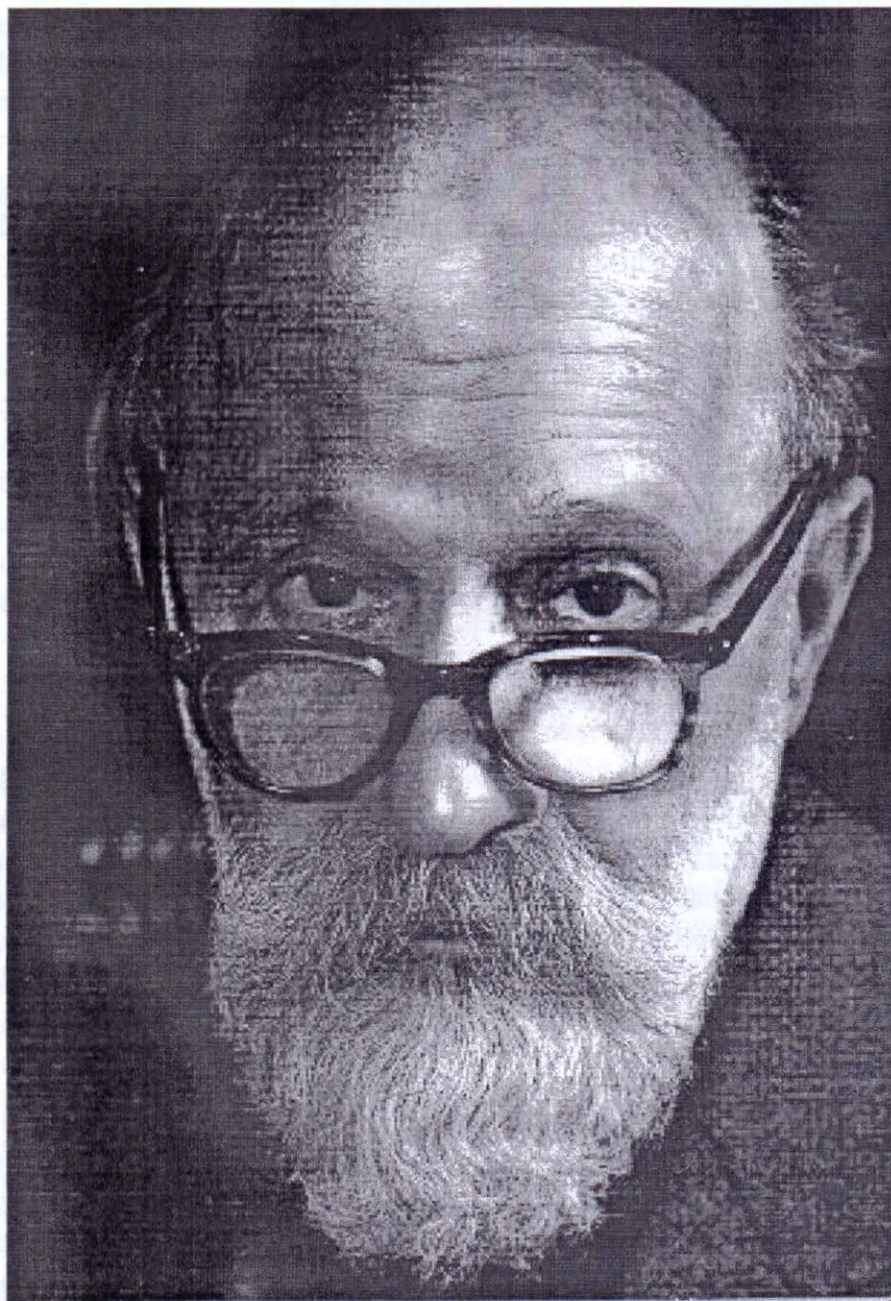

Barcsaysok Lapja

9. évfolyam 1. szám
2010. február

**110 éve született iskolánk névadója:
Barcsay Jenő**

A TARTALOMBÓL:

KEDVCSINÁLÓ 2

ÉLETKÉPEK 2
A GYERMEK
BARCSAY

A MESTER 4
BARCSAY

BALOGH LÁSZLÓ 6
MŰTERMÉBEN JÁR-
TUNK

ISKOLAI KÖRKÉP 8

2009 A CSILLAGÁ- 10
SZAT ÉVE VOLT

BARCSAY-TOTÓ 12

Kedvcsináló

Kedves Barcsaysok!

Elkészült a 2010/2011-es tanév első lapszáma. Amint azt a címlapon is olvashatjátok, idén Barcsay Jenő születésének 110. évfordulóját ünnepljük. Ezen jeles évforduló alkalmából ezt a kiadványt iskolánk névadójának szenteljük. Az elkészült beszámolók segítségével bepillantást nyerhettek a nagy művész gyermekkorába, későbbi életébe, munkásságába és láthatjátok azt is, hogy milyen óriási hatással volt az őt követő festőgenerációkra. A BIG kiállító művészeinek megható vallomásai és Balogh László visszaemlékezése is tükrözik azt a szeretetet, ami Barcsayt körülvette.

Természetesen nem hiányozhatnak az iskolai események hangulatjelentései sem. Ezeket az újság második felében olvashatjátok. Kellemes időtöltést kívánunk az iskolaújság szerkesztői: a 6. évfolyamosok.

„MODERN
FESTŐINK KÖZÜL
TALÁN BARCSAY

A
LEGMARKÁNSABB
EGYÉNISÉG. SEM
ISKOLÁHOZ, SEM
IRÁNYZATHOZ
NEM TARTOZIK,
DE MŰVEIN
LÁTSZIK A LÉLEK
KULTURÁLTSÁGA.

NYITOTT
SZEMEKKEL,
ÉRZÉKENYEN ÉL
A VILÁGBAN,
GYARAPÍTJA
TUDÁSÁT ÉS
TÖKÉLETESÍTI
MESTERSÉGÉT.

FEJLŐDÉSI
VONALA NEM
MUTAT HIRTELEN
ÍVELÉST, SAJÁT
TAPASZTALATAIN
OKUL, SZINTE A
MEGSZÁLLOTAK
HITÉVEL FESTI
KÉPEIT.”

KASSÁK LAJOS

Életrajzok

A gyermek Barcsay

Részletek Kabdebó Lóránt: *Elveszett otthonok* c. írásából

Nagy szeretettel gondolok mindig vissza édesanyám bátyjának családjára. Miklós bácsi 15 évvel idősebb volt az én anyámnál. Tulajdonképpen mondhatnám azt is, hogy nevelője is volt, hiszen édesanyám árva lány volt. Miklós bácsi gondoskodott öröla is. Az én anyám nevelte a Miklós bácsi fiát Gerőt. Ott ismerkedett meg apámmal, Barcsay Boldizsárral, aki már akkor is mindig szomorkás ember volt. Apám segédjegyző volt Miklós bácsinál.

§

Mindig boldogok voltunk, amikor a szüleink elhatározták, hogy meggyünk Miklós bácsiékhoz, meglátogatjuk a Kabdebó családot Vasasszentivánon. Az nekünk ünnepet jelentett. Nagyon szerettük azt az utat, amelyet meg kellett tennünk az apám kétlovas kocsiján. Ezzel tettük meg a 25 kilométert. Amint kiértünk Katona községből a mezőség legsárosabb, legelhagyatottabb falujából, amely nekem így is nagyon kedves, a gyerekkori emlékeimmel együtt, három kilométert kellett megtennünk. Ha sár volt, akkor nehezen tudtunk onnan kijutni, csak ökrös szekér volt képes arra, hogy a három kilométert megtegye, és kijussunk az országútra...

§

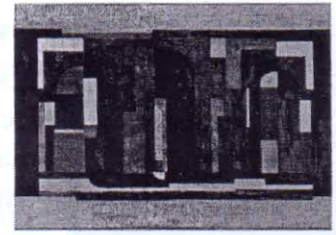
...Mi négyen voltunk testvérek. A legidősebb volt Barcsay Mária—Mariska, így neveztük otthon—nővérem. Azután következtem én, utánam pedig Dezső öcsém, ő 1903-ban született, az orvosi egyetemet végigcsinálta, és szegény 27 éves korában, hosszas szenvedés után halt meg. A legfiatalabb pedig Erzsike húgom, akit mindenki szeretett és szeret most is. Neki volt a legnehezebb élete. Mindenkiért megtett mindent, mindenkin segített és mindenkit szeretett. Az anyánkért mindent megtett, annyira, hogy sokszor az volt az érzésem, hogy előbb hagyja el ezt a golyóbist, mint az édesanyánk. Ilyen önfeláldozó volt Erzsike...

...Én közepes tanuló voltam. Nem buktam meg soha. Kielégítő bizonyítványaim voltak. Csak azzal foglalkoztam behatóbban, ami élvezetet nyújtott nekem—a rajz, az ének, meg a torna. (A nagyon reális tárgyakat, mint például a matematikát—nem matematika volt, hanem akkor még számtan—utáltam. Ma se tudok számolni.) Az én testvéreim, Mariska nővérem és Dezső kitűnő tanulók voltak, de a legeszesebb Erzsike volt...

...1919-ben menekülnöm kellett otthonról. Erről nem szívesen beszélek, csak annyit mondhatok, hogy másokért, mások miatt sokat kellett szenvednem, olyan dolgokkal vádoltak, amiket nem én követtem el. Változások voltak, és akkor bizonyos szerencsétlenségek történtek, és a katolikus templom porig égett, nem minden ok nélkül, mert muníciót találtak ott. Engem vettek elő—mert én szoktam a templomba be-bejárni harmóniumozni—, hogy én követtem el olyasvalamit, amiből ez a szerencsétlen tűz keletkezett, aminek martaléka lett a katolikus templom. Kínóztak, ütöttek, vertek is. Én csak az igazat mondhattam, azt, hogy én nem tudom, hogy ki volt, én nem voltam, és hát kitartottam emellett—nem kellett kitartanom, mert mást nem is mondhattam. (Csak később, a véletlen folytán Párizsban, a Café Dome-ban tudtam meg, ki volt az igazi tettes.) És a végén elengedtek azzal a rövid mondattal, hogy soha többé Erdély területére a lábam ne tegyem be. És azt mondtam, hogy nem fogom soha többé ide betenni a lábam. Három évig kibírtam. De három év után a szüleimet meglátogattam. Ez alatt a három év alatt a szüleim nem tudtak rólam, hogy élek-e, vagy már régen elmentem máshová, a föld alá. Boldog voltam, hogy végre haza kerülhettem.

Tudtad-e?

A Barcsay Jenő Emlékenekar a Magyar Képzőművészeti Egyetem hivatalos zenekara. A zenekar gyökerei a '70-es évekig nyúlnak vissza, de a csapat végső formáját csak harminc év hallgatás után érte el. A névválasztás tiszteletadás a mester, Barcsay Jenő emléke előtt.

A zenekar hivatalos honlapja:

<http://barcsayzenekar.hu/>

A mester Barcsay

A Barcsay Iskola Galéria (BIG) idei kiállításának nagy sikerét 10 művésznek köszönhetjük. Aknay János, Balogh László, Bereznai Péter, Deim Pál, Gy. Molnár István ✚, Konok Tamás, Nagy Barbara, Szatmári Varga Ágnes Kabó, Szikora Tamás, Vincze Ottó mindannyian ismerték, szerették és mesterüknek tekintették Barcsay Jenőt. Néhányuk vallomását olvashatjuk, melyekből megtudhatjuk milyen kapcsolat köti őket iskolánk névadójához.

Aknay János

„Barcsay Jenő művészetével 1963-67 között ismerkedtem meg, amikor Budapesten a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumba jártam festő szakon Sebestyén Ferenc festőművész növendékeként. Nagyon sokat tanultam, tanultunk a könyveiből. Most is elég sokszor lapozgatom. Diákként a finoman megrajzolt rajzait (épület, táj) és ehhez kapcsolódó festményeit kedveltem, és kedvelem ma is. Először 1971-ben az első engedélyezett (majd betiltott) Templomdombi Szabadtéri Kiállításon találkoztam Barcsayval. Személyesen 1974-ben ismerkedtem meg vele, amikor a szentendrei albérletembe betoppant és meghívott a műtermébe. Nagy élmény volt, amikor kikérte a véleményemet a képeiről. Hogy barátok voltunk-e? Ez talán egy idős és egy meglehetősen fiatal, pályakezdő művész esetében így nem definiálható. Nagyon nagy tisztelet volt részemről iránta, és gondolom ez így őszinte—, de mindig éreztem, hogy figyeli a pályámat, becsül.”

Bereznai Péter

„Az őszi Templomdombi Szabadtéri Kiállítások egyikén mutattak be neki 1975-ben. A Szentendrei Grafikai Műhelyben folyó munka kapcsán, ahol szitanyomatokat készítettünk, sokszor találkoztunk, beszélgettünk a művészet problémáiról, a napi gondokról. Úgy érzem, ebben az időben elég jól megismerhettem a mestert. Nagy örömömről több, a műhelyben készült nyomata elkészítésében részt vehettem, ami felejthetetlen élmény számomra a mai napig.”

Szatmári Varga Ágnes Kabó

„Barcsay Jenő munkásságának nagy tisztelője vagyok. Kedves alakja fel-felsejlik emlékeimben, ahogy a Fő téren sétál jellegzetes botjával és fehér szakállával. Édesapám jó barátságban volt vele. Személyesen jött el hozzánk, hogy dedikálja apámnak a híres anatómia könyvet. A képzőművészeti gimnáziumban rajzból házi feladat volt ebből a könyvből rajzokat készíteni. Szeretettel dolgoztam rajta.

Díszítőfestő szakon végeztem, ahol tananyag volt a mozaik rakás is. Római és bizánci mozaikokat másoltunk. Nagyon szerettem. Rendszeresen eljártam Barcsay mester PMK-ban elhelyezett munkáját tanulmányozni, gyönyörködni benne.”

Szikora Tamás

„Papp Tamás újságíró mutatott be Barcsaynak még főiskolai tanulmányaim megkezdése előtt. Barcsay Jenő szentendrei műtermében találkoztunk. Barcsay nagyon nagy szeretettel fogadott minket és a kölcsönös bemutatkozás után elkezdődött a komoly beszélgetés. Ő kiváló vendéglátó és szerény ember volt, aki tudta, mit jelenthet a véleménye egy festőművésznek készülő fiatalember számára. Környezete puritán egyszerűséget sugárzott. Minden ott volt, ami kellett: egy festőállvány, magas szék, amin ült, tisztán karbantartott ecsetek sora, és a festőállványon az éppen készülő szentendrei nagy arany mozaik kisebb változata. Miután átnézte az én rajzaimat, hosszas elgondolkodás után azt mondta: □Tehetség az van, de én nem mondhatom, hogy hagyjon ott mindent és válassza a művészi pályát, hiszen a maga kezében van már egy mérnöki diploma, valamint nő. De tiszta szívvel tudom tanácsolni, hogy tanuljon, és ezt a tudást csak a főiskolán kaphatja meg. Majd megkérdezte, hogy mit szólok az állványon lévő képhez. Eléggé meg voltam hatódva, de mégis bátran elmondtam a véleményem. Bár ne tettem volna...!Mondtam neki egy-két dolgot, amit akkor úgy éreztem, hogy mondhatok. Ezután kikísért a kapuig, nagy sállal a vállán és mindkét kezével integetve—távoztunkban még hallottuk—azt kiáltotta: Sok erőt és egészséget! Mindent bele!

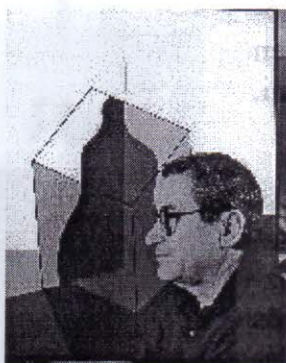
Később a főiskolán tanítványa voltam, az emberi anatómiát ő tanította nekünk. Mint tanárt nagyon szerették a tanítványai. Ő maga járt elől a tanításban, pl. maga rajzolta fel a megfelelő csontokat és izomzatot. Kört halálosan precízen tudott táblára rajzolni, pedig ez nem könnyű feladat. Közvetlen és egyszerű ember volt. Sokat beszélgetett a diákjaival. Volt úgy, hogy beült a *Hét mesterlövész* című amerikai westernfilmre, és amikor a diákok megkérdezték: Hogy lehet ez Mester, azt válaszolta, azt nézi meg, ami érdekli, nem törődik azzal, hogy ez történetesen amerikai giccs. Ez csak előítélet. Derkovits-ösztöndíjas koromban eljött minden év végi bemutatóra, az ösztöndíjas beszámolómról, majd megbeszéltük a látottakat. Ott volt minden kiállításomon, az országos tárlatokon.

Vincze Ottó

1984-ben a műtermében fogadott, ahová egy mappában a rajzaimat vittem el korrektúrára. Ebben az évben a Szentendrei Képtárban, a Pest Megyei Tárlaton az ő képei mellé helyezte el a rendező művészettörténész, dr. Hann Ferenc két festményemet. Életének utolsó alkotóperiódusa áll hozzám a legközelebb.

A művészeket kérdezte: Ballon Emese, Pintér Bori, Vasvári Lili és Németh Gergely

Balogh László műtermében jártunk

Balogh László, aki szintén az idei kiállító művészek egyike, idén (január 12-én) ünnepelte 80. születésnapját. Barcsaynak nemcsak tanítványa volt ő, hanem barátként szerették és tisztelték egymást. Még házassági tanúja is Barcsay volt. Szinte második apjaként tekintett rá Balogh László. Néhány 6. b osztályos tanuló felkereste őt műtermében és egy nagyon hangulatos beszélgetés részesei lettek. Olvassátok szeretettel beszámolójukat a látogatásról:

„... SZÉTNÉZTEM, A VIDÉKEN S ABBAN A PILLANATBAN MEGÉREZTEM, HOGY EZ NEKEM VALÓ HELY. PERSZE MINDENÜTT CÉZANNE-T LÁTTAM A TÁJBAN. EKKOR ELHATÁROZTAM, HOGY 1929 NYARÁT MÁR SZENTENDRÉN TÖLTÖM. AZÓTA MINDEN NYÁRON OTT ÉLEK ÉS DOLGOZOM.”

BARCSAY JENŐ

„AZ ELVONULTAN DOLGOZÓ BARCSAY JENŐ IGEN RÉSZLETES ÉS ÁRNYALATOS VIZSGÁLATOT ÉRDEMLŐ ALKOTÓI EGYÉNISÉGÉNEK □ AMELYTŐL TÁVOL ÁLL A LÁTVÁNYOSSÁG ÉS A BOSZORKÁNYOS VIRTUOZITÁS □ A ZORD KÖVETKEZETESSÉG, AZ ÉRTELEM ÉS A REND A FŐ VONÁSAI. A MAGÁNOS ÚTJAIN VÁNDORLÓ BARCSAY MŰVÉSZETE TISZTELNI VALÓ, BOLDOGÍTÓ, FELEMELŐ PÉLDA.”

GENTHON ISTVÁN

Megérkeztünk Laci bácsi műhelyébe. Örömmel fogadott és helyet kínált minket. Mi csak ámultunk a sok festmény láttán, az egész szobát alkotások uralták. A parketta egyhangúságát is itt-ott festék-cseppek tették színesebbé. Majd elkezdett mesélni.

19 éves volt, amikor meghaltak szülei. El kellett tartania magát, és ezért már korán munkába állt. Amikor ideje engedte eljárt úszni, ez volt akkoriban a hobbija. Ez azonban az idő múlásával és korának előrehaladtával egyre ritkábbá vált. Mi áhítattal hallgattuk, majd rátért a Barcsay Jenőhöz fűződő barátságára, amely máig rányomja bélyegét munkásságára.

A főiskolán csendélet rajzolásával, festésével kezdődnek a tanulmányok. (Ez azért is jó, mert hosszasan lehet az arányokat megfigyelni, nem mozog a modell.) Barcsay a tárgyábrázolásra helyezte a hangsúlyt. Geometriai formákat és szerkezeteket vizsgáltak. Az asztalosműhelyben méteres testeket csináltatott, azokat világították meg, hogy meg tudják figyelni a lényegét. „Hogy helyezed el a lapon, rólad árulkodik. Fenekestül fel kell forgatni és két vállra kell fektetni a motívumot!”—mondogatta Barcsay.

Az anatómia könyvét is így tervezte meg. Bejárt a kórbonctani intézetbe tanulmányozni az izmokat. Újdonság volt, hogy a tanóráin az izmok működését is bemutatta. Nem véletlenül vált világhírűvé e könyve.

Az óráin elvárta, hogy a diákjai alaposan rögzítsék a rajztáblán a rajzlapot 4 rajzszöggel, hogy el ne mozduljon munka közben. Ezt ellenőrizte is. Egyszer egyik tanítványának nem volt rajzszöge, de hogy ne „bukjon” le, odarajzolta a lap négy sarkára a rajzszögeket a vetett árnyékkal együtt. Barcsay észrevette, de csak mosolygott. A diák nem kapott büntetést.

Vizsgálni úgy kellett, hogy a táblánál életnagyságnál nagyobb rajzokat kellett készíteni pl. egy gerelyhajítóról. Csak az tudta jól megcsinálni, aki tisztában volt az izmok működésével. Ezt akkor nagyon meg kellett tanulni, de el is kellett felejteni.

Mint a középkori szerzetes az iniciálét, olyan alapossággal dolgozta ki a motívumait. Problémát látott, azt kellett megoldani. Minden lépése igaz volt. Mindig azt mondta: „Meg kell faggyúzni a dolgokat.”

Még 70 évesen is eljárt tanítványai kiállításaira, és nagyon bántotta, ha valamelyik növendéke letért az általa helyesnek tartott útról.

Barcsay Jenő elmondhatatlan szegénységben élt. És ezt ugyanolyan méltósággal viselte, mint a sikereit. Emiatt a szegénység miatt is nem házasodott, nem vállalt gyereket.

Mikor azt kérdeztük, van-e kedvenc története a Mesterrel kapcsolatban, csend ült a szobára, Laci bácsi elgondolkodott, majd megosztotta velünk egy régi emlékét, amit egy barátjától hallott a Görög Kancsó étteremben:

Barcsaynak igen jellegzetes szakálla volt—nevet.

A történet 1940-ben játszódik, amikor a 2. bécsi döntés értelmében Erdélyt visszaadták Magyarországnak. Barcsay Jenőt tartalékos katonának hívták be, hiszen ekkor már 40 éves volt. A magyar csapatok bevonultak Erdélybe. Barcsay maga is Erdélyből származott, és ezért is nagy boldogság volt számára ez az út, mintha hazatért volna. A katonák gyalogosan érkeztek Kolozsvárra, ahol az ottani vezérkar ünnepséget szervezett számukra. A hosszú menetelés alatt a Mester szakállát sűrű por lepte be. Amikor felsorakoztak a köszöntő meghallgatásához, egy magas rangú tiszt lépett oda hozzá és megkérdezte tőle:

Egy ilyen idős ember miért gyalogol, miért nem kapaszkodott fel az egyik szekérré?

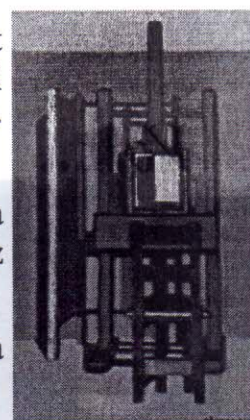
Ekkor Barcsay megrázta szakállát, és büszkén válaszolt:

- Jelentem, ez csak álcázás volt.

Ahogy a rengeteg por kihullott szakállából és látszott fekete színe, kiderült, hogy nem is olyan öreg még, mint amilyennek a tiszt gondolta. Mindenki nagyon jól mulatott. Jót mosolyogtunk mi is.

Ezután Laci bácsi megmutatta azokat a Barcsay-festményeit, melyeket épp restaurál. Abban a szerencsében volt részünk, hogy láttunk előben egy olyan alkotását, melyet a műértők az aprólékossága, kidolgozottsága miatt tartanak szépnek.

A riportot Orova Kornélia, Százi Viktória és Dombi Balázs készítette.

Iskolai körkép

Volt...

...**Csibeavató.** Felsőssé avattuk az ötödikeseket a színházteremben. A három ötödikes osztály remek műsorral készült. Élvezhettünk egy katonás bemutatkozást, beleshettünk a jövő iskolájába, és láthattunk egy valódi őskori táncot. Ezután következtek a próbatételek. Leckét írtak a kiscsibék séta közben, verset próbáltak megtanulni és elmondani, valamint az idén is megpróbálták leírni Gábor bácsi tollbamondását. Nem sok sikerrel. (Vigasztaljon az mindenkit, hogy tavaly nekünk se sikerült!) Viszont eredményesen találtak meg a tanárokat a csapatok az iskola területén.

A versenyt az 5.a osztály nyerte, de a másik két osztály is remek teljesítményt nyújtott.

...**Szüreti multság.** A program remek hangulatban telt. A Dunazug Együttes húzta a talpalávalót. Ki lehetett próbálni a szőlőtaposást, volt mustkészítés, zsákban futás, pogácsaevés, ostorpattogás és igazi jó hangulat.

...**Halloween.** Sok éves hagyomány már iskolánkban a kísérteties és szellemes hangulatú Halloween multság. Az iskola ebédlője megtelt idén is szörnyekkel, zombikkal és boszorkányokkal. A rekordlétszámú gyereksereget most is a töklámpás-faragás, a jelmezverseny, a sütiverseny és az arcfestés vonzotta.

...**+4 csúcs év.** A 4. osztályosok számára rendezett, felsőbe hívogató délutáni programról van szó. Teri nénit kérdeztük a részletekről: „A negyedikesek így tudják meg, hogy mire számíthatnak felsőben. Milyen tantárgyaik lesznek, kik lesznek az új tanáraik. Milyen újdonságokat rejtenek a tagozatok. Megismerhetik az osztályok elrendezését, a szaktantermeket. Bepillantást nyerhetnek a DIK (azaz a Diákönkormányzat) munkájába, a felső programjaiba.”

(Simon Rebeka 6.a)

Lesz...

...Farsangi bál. (Február 12.)

...Március 15-i ünnepély (Március 12.)

...Bolondnap. (Április 1.)

...Egészség napok. (Április 8-9.)

...Föld napja. (Április 23.)

...Pódium. (Április 30.)

Fociban is jók vagyunk

2009.11.26-án egy bajnokságon vettünk részt.

A kupát Tahitótfaluban, a Pollack Mihály Általános és Zeneiskola sporttermében rendezték. Amikor odaértünk átöltöztünk, és megbeszéltük, hogy mi lesz a csapat taktikája, majd a pályán bemelegítés után csoportokba osztottak minket. Nyolc csapatból kettő csoport lett, a mienkbe került Tahitótfalu, Izbég és Leányfalu. Az első meccsen Leányfalu ellen játszottunk és fél perc alatt gólt rúgtunk, aztán még egyet, de sajnos kaptunk 3-at. Aztán 5 meccsen nem játszottunk, utána Tahí jött, majd 2 kimaradt és jött Izbég. A csapatban Németh Gergely, Kis Kornél Bence, Krisztián Arnold, Tóth Gábor, Kádár Máté, Szatmári Richárd, Heves Zsolt, Gönczi Richárd, Kovács Miklós, Domonkos Alex, Bédics Zoltán, Darabos István, Nagy Mihály Levente játszott és Gábor bácsi irányított. Mindenki a Barcsaynak drukolt, de sajnos becsúsztunk 2 gól és veszítettünk. Azért jól éreztük magunkat, és vidáman jöttünk vissza a suliba.

(Kádár Máté 6/c)

Egy új fiú szemével

A mostani számot szerkesztő hatodikos újságírók között akadt egy új tanuló is, Dóka Henrik a 6.c-ből. Most szeptemberben került iskolánkba. Megkérdeztük tőle, milyenek az első benyomásai az Barcsayról:

Az órák jók, élvezem őket. Azt hittem, hogy nem fogom jól érezni magam, de kellemesen csalódtam. Nekem kimondottan tetszik, hogy ez egy nagy iskola: sok pingpong asztal van az aulában, tágas a tornaterem. Ami tetszik még, hogy hosszúak a szünetek, és a nagyszünetben ki lehet menni az udvarra játszani. Szeretem az osztályomat is, mert segítettek beilleszkedni, nagyon jó fejek.

London is waiting for you

Szeretnél egy hetet eltölteni Európa egyik legizgalmasabb fővárosában? Szeretnél egy kicsit gyakorolni a nyelvet igazi angolokkal is? Tedd felejthetlenné a nyaradat és csatlakozz hozzánk. 2010. augusztus 14-én indulunk a brit fővárosba és megnézzük egy csomó olyan nevezetességet, amelyekről eddig csak az angolkönyvedből hallottál.

Ha felkeltettük az érdeklődésed feltétlenül kérdezd angoltanárodat a részletekről!

2009 a csillagászat éve volt

Ebből az alkalomból iskolánkban rajzkiállítás is volt. Erre emlékezve írtunk nektek egy mókás horoszkópot a 2010-es évre. (Ha bárkinél beteljesülne, az csak a véletlen műve lehet, felelősséget nem vállalunk érte!)

VÍZÖNTŐ (január 21.—február 19.)

Szorgalmas és jó magatartású leszel ebben az évben, hiszen a félévi bizonyítvány ösztönöz. A régi barátaiddal újra jóban leszel. A szorgalmad őrizd meg egész évben!

HALAK (február 20.—március 20.)

Ez az év problémamentes lesz a számodra, csak úszkálj nyugodtan. Törődj többet a barátaiddal!

KOS (március 21.—április 20.)

Mindig azt mondják, hogy a Kos okos. Ez a 2010-es évben nem így lesz, ha nem teszel ellene. Ne legyél vad!

BIKA (április 21.—május 20.)

A szüleiddel és tanáraiddal szemben legyél szelíd és nyájas, különben sok baj utolér ebben az évben. Fordítsd felesleges energiáidat a sportra!

IKREK (május 21.—június 21.)

Túl sokat tanulsz. Bár az ellenőrződ tele van ötösökkel, de barátod, barátnőd kevés. Fordíts a barátaidra több időt! Ebben az évben megtalálod a hasonmásod!

RÁK (június 22.—július 22.)

Tanulmányaidban jelentős sikereket érsz el, haladsz majd előre. A Rákok ebben az évben védve lesznek minden betegségtől és vírustól. Azért nem árt vigyázni a H1N1-re. Kérj védőoltást!

OROSZLÁN (július 23.—augusztus 23.)

Nagy jövő áll előtted, sokat fogsz tanulni. De vigyázz, ne bízd el magad! Hajts végre bátor tetteket!

SZŰZ (augusztus 24.—szeptember 23.)

Ha így folytatod megbuksz! Jobb lenne többet tanulni és kevesebbet játszani! A barátaidat pedig ne sértegesd! Változz előnyödre!

MÉRLEG (szeptember 24.—október 23.)

Matekból nagyon jó vagy, de az idegen nyelvet többet kellene tanulnod. Kerüld a veszélyes helyzeteket! Vigyázz az egészségedre! Mérlegelj, mi a jó neked!

SKORPIÓ (október 24.—november 22.)

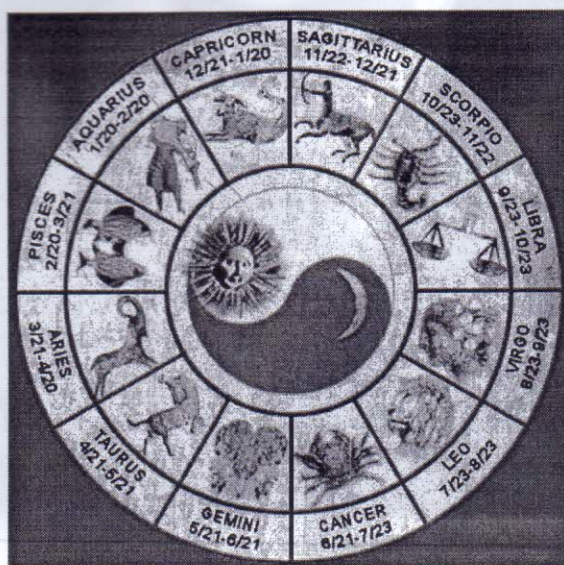
Nehézkes lesz ez az év a számodra. Ha így folytatod a tanulást nem viszed sokra az életben. „Ne vágd ketté, amit kioldhatsz!” Fogadd meg a jó tanácsokat!

NYILAS (november 23.—december 21.)

Nyugalom és boldogság köszönt rád, ha természetismeret órákon aktívabb leszel. Sok dolgozatot kell írnod. A barátod sok titkot fog rád bízni. Tartsd meg őket! Ne fecsegi annyit!

BAK (december 22.—január 20.)

Eddig túl keveset olvastál, szűk a szókincsed. Olvass, tanulj többet és megtalálod önmagad! Ha sikeres leszel, egy hosszú utazás lesz a jutalmad. Kalandra fel!

A jövőbe látott Lángos Gyula és Németh Bianka.

Ki tud többet Barcsayról?

Mikor született Barcsay Jenő?

- A) 1910 B) 1950 C) 1900

Hol született Barcsay?

- A) Budapesten B) Katonán C) Párizsban

Miből készült a szentendrei PMK-ban található óriási mozaik?

- A) aranyból B) rézből C) muránói üvegből

Miért irányította át Barcsay a leveleit a budapesti címére?

- A) Mert megbízhatatlan volt a szentendrei postás.
B) Mert több időt töltött Pesten, mint Szentendrén.
C) Mert egy kismadár fészket rakott a postaládában és nem akarta háborgatni őt.

Barcsay rendszeresen magával hordott egy tárgyat, ami a mester köztéri szobrán is fellelhető. Mi ez?

- A) sétatob B) zsebóra C) ecset

Megfejtés: C, B, C, C, A

Iskolánk internetes elérhetősége:

<http://barcsay.szentendre.hu>

A Barcsay Jenő Általános Iskola lapja. Cím: 2000 Szentendre, Kálvária u 18. Telefon: 26/ 310- 934. Felelős kiadó: Torbáné Ballagó Zsuzsanna. Főszerkesztő: Bánfi Katalin Korrektor: Sörös Marianna. A számot szerkesztették: a 6. évfolyam tanulói (gépelés:Bódi Dániel, Koren Ambrus, Kovács Miklós, Sóvári Dominik) és Knirsch Györgyi.